

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU

PEASEKRETARIAA DGF

ISSN 1830-4060

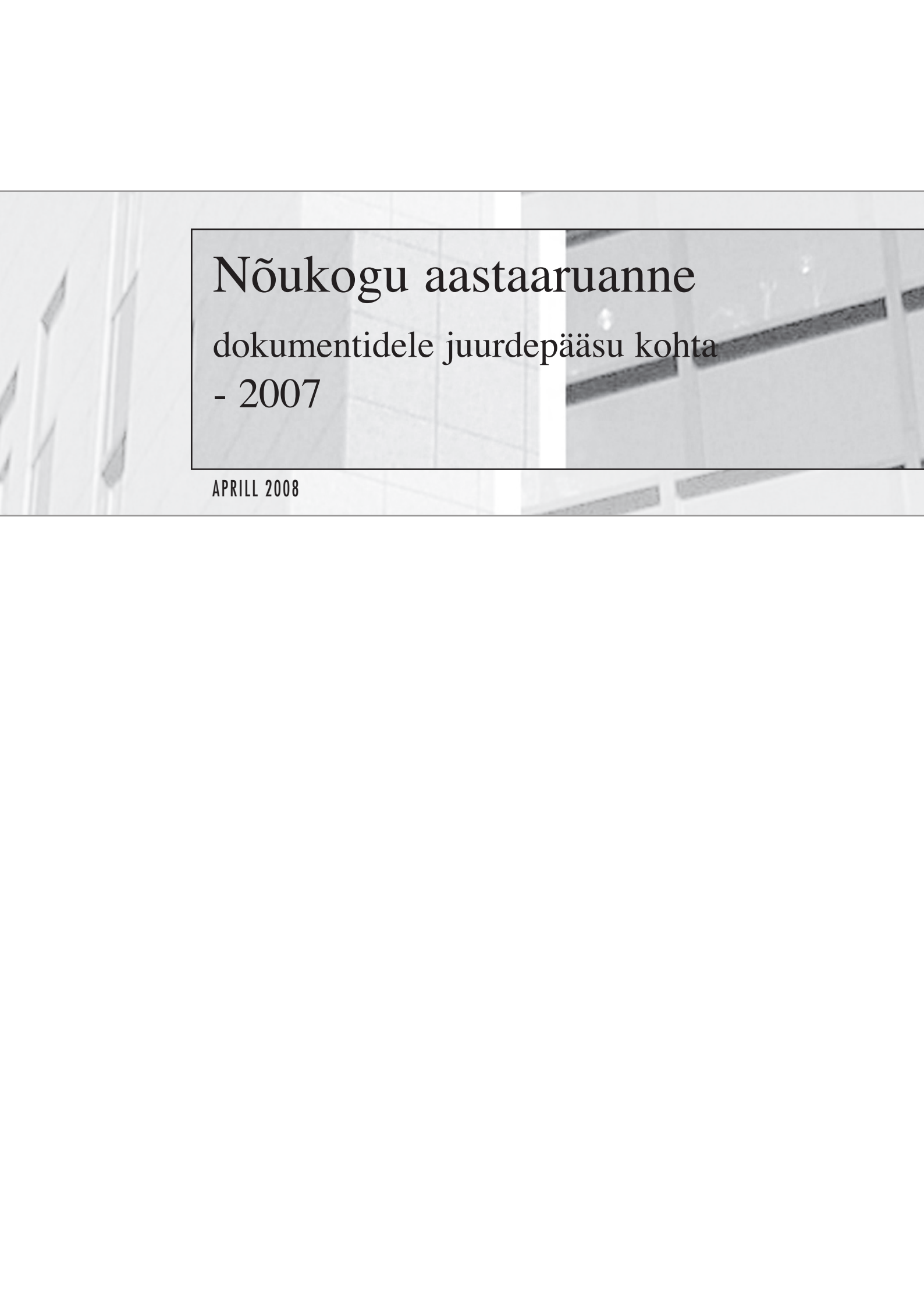
ET
CONSILIUM

Nõukogu aastaaruanne dokumentidele juurdepääsu kohta

- 2007

APRILL 2008

Nõukogu aastaaruanne

dokumentidele juurdepääsu kohta
- 2007

APRILL 2008

Euroopa Liidu kohta on võimalik saada lisateavet internetist. Teabele pääseb ligi Euroopa serveri kaudu (<http://www.europa.eu>).

Katalogiseerimisandmed on käesoleva väljaande lõpus.

ISBN 978-92-824-2314-1
ISSN 1830-4060

© Euroopa ühendused, 2008
Reprodutseerimine on lubatud tingimusel, et viidatakse algallikale.

Printed in Belgium

Kõnealus brošüüris on nõukogu aastaaruanne määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) rakendamise kohta aastal 2007.

Nõukogu poolt 2008. aasta aprillis vastu võetud aruandes esitatakse nõukogu tehtud normatiivsed, halduslikud ja praktilised kohandused, et tagada määruse (EÜ) nr 1049/2001 sätete järgimine.

Samuti annab see teavet nõukogu dokumentide avaliku registri ja statistika kohta, mis kajastab üldsuse juurdepääsu dokumentidele.

Lisaks sellele toob aruanne välja määruse rakendamise kuuenda aasta põhiarengud ning annab ülevaate Euroopa ombudsmanile esitatud kaebustest ning 2007. aastal ühenduse kohtutes määruse (EÜ) nr 1049/2001 alusel tehtud otsustest kohtuasjades, mis puudutavad juurdepääsu nõukogu dokumentidele.

Lisateavet (ja eelmiseid aruandeid) juurdepääsu kohta nõukogu dokumentidele ja muude läbipaistvust puudutavate küsimuste kohta võib leida Interneti leheküljel <http://www.consilium.europa.eu> rubriigis „Dokumendid”.

SISUKORD

	Lk
SISSEJUHATUS	7
I. ÕIGUSLIKUD, HALDUSLIKUD JA PRAKTILISED KOHANDUSED	8
1. Nõukogu dokumentide avalik register	8
2. Praktilised kohandused	10
3. Õigusloome läbipaistvus	11
4. Sisejuhendid, koolitused, töötajad	12
II. JUURDEPÄÄSUTAOTLUSTE ANALÜÜS	13
• Taotlejate elukutsed ja geograafiline paiknemine	13
• Taotlustega hõlmatud valdkonnad	14
• Läbivaadatud dokumentide ja juurdepääsu keelavate otsuste arv	15
III. ERANDITE KOHALDAMINE JUURDEPÄÄSUÕIGUSE SUHTES	16
• Keeldumise põhjused	16
• Õigusnõustamise erand	16
IV. OLULISED ARENGUD	18
1. Üldsuse juurdepääsu dokumentidele käsitlev komisjoni roheline raamat	18
2. Avalik konsulteerimine seoses määruse (EÜ) nr 1049/2001 läbivaatamisega	19
3. Institutsioonidevaheline komitee dokumentidele juurdepääsu valdkonnas	20
4. Eesistujariigi aruanne üldise läbipaistvuspoliitika rakendamise kohta	20
V. EUROOPA OMBUDSMANILE ESITATUD KAEBUSED JA VÕETUD ÕIGUSLIKUD MEETMED	22
A. EUROOPA OMBUDSMANILE ESITATUD KAEBUSED	22
B. ÕIGUSLIKUD MEETMED	23
VI. LÕPPMÄRKUSED	28
LISA: STATISTIKA ÜLDSUSE JUURDEPÄÄSU KOHTA NÕUKOGU DOKUMENTIDELE	30

SISSEJUHATUS

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) artikli 17 lõikes 1 sätestatakse, et „*kõik institutsioonid avaldavad igal aastal aruande eelmise aasta kohta, kus on näidatud mitmel korral on institutsioon keelanud juurdepääsu dokumentidele, selliste keeldude põhjused ning registrisse kandmata tundliku sisuga dokumentide hulk*”¹.

Käesolev aruanne hõlmab määruse nr 1049/2007 rakendamist nõukogus 2007. aastal.

Sarnaselt eelmistele aastaaruannetele² esitatakse käesoleva aruande I osas määruse 1049/2001 sätetele vastavuse tagamiseks nõukogu poolt 2007. aastal tehtud õiguslikud, halduslikud ja praktilised kohandused. II osas analüüsitakse vaatlusperioodi jooksul esitatud juurdepääsutaotlusi. III osas käsitletakse lähemalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 kohaselt juurdepääsuõiguse erandite kohaldamist nõukogus. IV osas on loetletud määruse rakendamise kuuendal aastal aset leidnud peamised sündmused ning V osas käsitletakse Euroopa ombudsmanile esitatud kaebusi ja õiguslikke meetmeid. Viimane ehk VI osa sisaldab aruande järeldusi.

¹ Vt nõukogu eelmisi aruandeid (7957/03, 8036/04, 8896/05, 13354/1/06 REV 1 ja 8184/07) ning komisjoni aruandeid (KOM (2003) 216 lõplik, KOM (2004) 347 lõplik, KOM (2005) 348 lõplik ja KOM (2007) 841 lõplik). Euroopa Parlamendi 2002.–2006. aasta aruannete kohta vt Euroopa Parlamendi peasekretäri 23. jaanuari 2003. aasta (PE 324.992/BUR), 19. veebruari 2004. aasta (PE 338.930/BUR/NT), 7. märtsi 2005. aasta (PE 352.676/BUR./ANN.), 22. märtsi 2006. aasta (PE 371.089/BUR./ANN.) ja 23. aprilli 2007. aasta (PE 388.097/BUR) märkusi büroole. Komisjon avaldas lisaks 30. jaanuaril 2004 vastavalt määruse nr 1049/2004 artikli 17 lõikele 2 aruande määruse põhimõtete rakendamise kohta (KOM (2004) 45 lõplik).

² Vt dokumente 7957/03, 8036/04, 8896/05, 13354/1/06 REV 1 ja 8184/07.

I. ÕIGUSLIKUD, HALDUSLIKUD JA PRAKTILISED KOHANDUSED

1. Nõukogu dokumentide avalik register

Määruse nr 1049/2001 artikli 11 kohaselt peavad ühenduse institutsioonid tegema dokumendiregistri elektroonilises vormis kättesaadavaks. Nõukogu dokumentide avalik register, mis on toiminud alates 1. jaanuarist 1999, sisaldab viiteid nõukogu dokumentidele, mis on sisestatud automaatse arhiveerimissüsteemi abil. Kõik nõukogule või mõnele selle ettevalmistavale organile edastatud dokumendid, mis ei ole tundliku sisuga ja mis on aluseks aruteludele, mis võivad mõjutada otsustamisprotsessi või kajastada saavutatud edusamme asjaomases valdkonnas, lülitatakse automaatselt registrisse. Tundliku sisuga dokumentide¹ puhul näitab nende autor ära viited, mida võib registrisse kanda².

Register võimaldab juurdepääsu suurele hulgale selliste dokumentide täistekstidele, mis tuleb vastavalt nõukogu kodukorra II lisa artiklile 11 teha üldsusele otse kättesaadavaks niipea, kui need on saadetud ringlusse³. Sellised dokumendid kuuluvad järgmistesse kategooriatesse:

- nõukogu istungite ja selle ettevalmistavate organite koosolekute esialgsed päevakorrad (erandiks on teatud sõjaliste ja julgeolekuküsimustega tegelevate organite koosolekute päevakorrad);
- nõukogule esitatud dokumendid, mis on loetletud sellise päevakorrapunkti all, millele on kodukorra artikli 8 kohaselt lisatud märke „avalik arutelu” või „avalik mõttevahetus”⁴;
- õigusloome valdkonnas COREPERile ja/või nõukogule esitatud I/A- ja A-päevakorrapunktide märkused, samuti õigusaktide eelnõud, ühiste seisukohtade eelnõud ja ühistekstid, mis on heaks kiidetud asjaomases lepituskomitees;

¹ Määruse (EÜ) nr 1049/2001 tähenduses on „tundliku sisuga dokumendid” sellised, mis on liigitatud salastatuse kategooriasse „CONFIDENTIEL”, „SECRET” või „TRCS SECRET/TOP SECRET”. Vt selle kohta nimetatud määruse artikli 9 lõiget 1.

² Vt määruse nr 1049/2001 artikli 9 lõiget 2 ja artikli 11 lõiget 2.

³ 2007. aastal tehti registri kaudu üldsusele kättesaadavaks 108 343 dokumenti koheselt nende ringlusse laskmisel.

⁴ Vt nõukogu kodukorra II lisa artikli 11 lõike 5 punkti b, ELT L 285, 16.10.2006, lk 62–64. Lisateabe jaoks selles küsimuses vaata käesoleva aruande IV peatüki punkti 1, lk 15–16.

- dokumendid, mis käsitlevad õigusakti pärast vastuvõetud ühisseisukohta, ühisteksti heakskiitmist lepituskomitees või lõplikult vastu võetud õigusakti;
- mis tahes muud nõukogus vastuvõetud tekstid, mis on ette nähtud *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamiseks;
- kolmandate isikute dokumendid, mille nende autor on avalikustanud või mis on avalikustatud tema nõusolekul;
- dokumendid, mis on taotluse esitanud isikule täielikult kättesaadavaks tehtud.

31. detsembri 2007. aasta seisuga oli registris 1 010 217 dokumenti (kõigis keeltes kokku), millest 724 338 (71,7% registreeritustest) olid avalikud, st kättesaadavad kas allalaaditavas formaadis (700 449 dokumenti PDF- või HTML-formaadis) või taotluse alusel (23 889 dokumenti muus formaadis). See tähendab 19%list kasvu võrreldes 2006. aastal registrisse kantud dokumentidega (849 117 dokumenti 2006. aasta detsembri lõpus ja 1 010 217 dokumenti 2007. aasta lõpus) ja registri kaudu otseselt juurdepääsetavate dokumentide arvu 20%list kasvu (583 905 dokumenti 2006. aasta jaanuari alguses ja 700 449 dokumenti 2007. aasta lõpus).

Lisaks sisaldas register 2007. aasta 31. detsembril 16 927 dokumenti koodiga „P/A” (st osaliselt juurdepääsetav), sealhulgas 2 637 elektrooniliselt kättesaadavat dokumenti (PDF-formaadis)¹. Enne 1. veebruari 2004 (millest alates on kõik osaliselt juurdepääsetavaks liigitatud uued dokumendid tehtud üldsusele registri kaudu otseselt kättesaadavaks) registreeritud „P/A” dokumente tavaliselt alla laadida ei saa, kuid taotluse alusel võidakse need kättesaadavaks teha.

2007. aastal kasutas nõukogu dokumentide avalikku registrit 465 612 eri kasutajat (380 349 aastal 2006), mis tähendab 22,4%list kasutajate arvu tõusu ühe aasta jooksul. Küllastuste koguarv kasvas 21% (2 078 602 küllastust 2007. aastal ja 1 722 354 küllastust 2006. aastal), mis teeb rohkem kui 5 700 küllastust päevas. Konsultatsioonide (st vaadatud ekraanipiltide) arv kokku oli 9 212 745.

¹ Dokumendi sisu osaline avaldamine on kooskõlas määruse artikli 4 lõikega 6.

Vaatlusperioodi jooksul koostati 350 tundliku sisuga dokumenti (originaalkeeltes), millest 26 on liigitatud salastatuse kategooriasse „SECRET UE” ja 324 kategooriasse „CONFIDENTIEL UE”. Nendest on registris nimetatud kolme „SECRET UE” ja 61 „CONFIDENTIEL UE” dokumenti vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 9 lõikele 2 ja artikli 11 lõikele 2.

2. *Praktilised kohandused*

Määruse (EÜ) nr 1049/2001 kohaselt tuleb arvesse võtta kõiki taotlusi juurdepääsuks nõukogu dokumentidele, mis käsitlevad institutsiooni vastutusalasse kuuluva poliitika, tegevuse või otsustega seotud küsimusi, sealhulgas ka taotlusi, mis on seotud salastatud dokumentidega.

Salastatud dokumentidele juurdepääsu taotluste menetlemine nõuab põhjaliku uurimise läbiviimist nõukogu peasekretariaadi asjaomastes talitustes. Läbipaistvusega tegelev üksus vaatas 2007. aastal läbi kokku 811 salastatud dokumenti, sealhulgas 9 kategooriasse „CONFIDENTIEL UE” ja 802 kategooriasse „RESTREINT UE” kuuluvat dokumenti¹.

Läbivaatuse teostamiseks konsulteerivad läbipaistvusega tegeleva talituse ametnikud süstemaatiliselt asjaomaste autorite/talitustega. Vaatamata läbivaadatavate toimikute sageli väga keerulisele iseloomule on nõukogu peasekretariaat saanud sellest tuleneva kasvava halduskoormusega hakkama ning on suutnud järgida määruses nr 1049/2001 sätestatud tingimusi ja tähtaegu.

Sellega seoses tuleks märkida, et vastamiseks ettenähtud aeg on 15 tööpäeva võimaliku pikendamisega veel 15 tööpäeva võrra asjakohaselt põhjendatud juhtudel, näiteks kui taotlus hõlmab väga suurt hulka dokumente.

2007. aastal oli esialgsete taotluste menetlemise keskmine aeg 13 tööpäeva. Nõukogu sekretariaat pikendas tähtaega 19,7% esialgsete avalduste puhul, kuid on sunnitud kasutama seda võimalust sagedamini kordustaotluste puhul, mis tuleb läbi vaadata informatsiooni töörühmas enne COREPERile ja nõukogule vastuvõtmiseks saatmist, sest kõik need etapid nõuavad aega.

¹ Kõnealused dokumendid käsitlesid eelkõige Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika (35,3%), ühise välis- ja julgeolekupoliitika (28%) ning justiits- ja siseküsimuste (25,5%) valdkondi.

Nõukogu kaalub taotletud dokumentide osalist avalikustamist korrapäraselt vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikele 6. See soodustab suuremat avatust, eelkõige õigusloome valdkonnas.

Kui dokumenti veel arutatakse nõukogus või selle ettevalmistavates organites ning kõnealune dokument peegeldab delegatsioonide seisukohti, võib tekkida olukord, kus dokumendi täielik avalikustamine võib mõjutada nõuetekohast läbirääkimiste pidamist. Sellisel juhul kohaldab nõukogu üldjuhul määruse artikli 4 lõiget 3, võimaldades juurdepääsu arutlusel olevate ettevalmistavate dokumentide sisule, eemaldades ainult viited delegatsioonidele. Huvitatud pooled võivad seega jälgida arutelude käiku kahjustamata institutsioonide otsustamisprotsessi. Kõnealune toimimisviis ei piira siiski määruse artiklis 4 ette nähtud muude erandite võimalikku kasutamist.

3. *Õigusloome läbipaistvus*

Lisaks dokumentidele, mis on tehtud kättesaadavaks registri kaudu pärast taotluse esitamist määruse 1049/2001 kohaselt, avalikustatakse märkimisväärne hulk õigusloomega seotud dokumente igal aastal nõukogu kodukorra II lisa artikli 11 lõike 6 alusel¹. Kõnealuse sättega nähakse ette, et pärast õigusakti lõplikku vastuvõtmist avalikustatakse täielikult kõik asjaomase õigusaktiga seotud ettevalmistavad dokumendid, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse määruse 1049/2001 artikli 4 ühte või mitut sätet².

Nõukogu peasekretariaat koostab lisaks igakuise kokkuvõtte, milles loetletakse muu hulgas kõik õigusaktid, mis nõukogu on vaatlusalusel kuul vastu võtnud. Kokkuvõttes antakse veel teavet hääletustulemuste, kohaldatava hääletusprotseduuri ja nõukogu protokollis kantud õigusaktidega seotud avalduste kohta³.

¹ Sellega seoses juhitakse tähelepanu sellele, et EÜ asutamislepingu artikli 255 lõike 3 kohaselt peavad nõukogu, komisjon ja Euroopa Parlament täpsustama oma kodukorras konkreetsed sätted ligipääsu kohta oma dokumentidele. Nõukogu puhul on kõnealused konkreetsed sätted esitatud kodukorra II lisas. Lisaks tuleneb EÜ asutamislepingu artikli 207 lõikest 3, mis käsitleb artikli 255 lõike 3 rakendamist, et nõukogu peab võimaldama laiema juurdepääsu oma dokumentidele siis, kui ta toimib *seadusandjana*. Sama põhimõtte, mida kohaldatakse otseselt õigusloomega seotud kolme institutsiooni suhtes, on esitatud määruse 1049/2001 artikli 12 lõikes 2.

² Viimase kolme aasta jooksul on nõukogu kodukorra II lisa artikli 11 lõike 6 kohaselt avalikustatud igal aastal keskmiselt 580 ettevalmistavat dokumenti.

³ Igakuise kokkuvõttega saab tutvuda nõukogu veebisaidil <http://www.consilium.europa.eu> rubriigi „Dokumendid” – „Nõukogu õigusaktide kokkuvõte” all.

4. Sisejuhendid, koolitused, töötajad

Sarnaselt varasematele aastatele korraldas nõukogu sekretariaat ka 2007. aastal koolituskursusi¹ dokumentide koostamise eest vastutavatele nõukogu töötajatele, et tutvustada neile menetlust ja praktikat, mida järgitakse seoses üldsuse juurdepääsuga dokumentidele.

2007. aastal oli nõukogu peasekretariaadi läbipaistvuse ning üldsuse dokumentidele ja teabele juurdepääsu üksuses (DG F) 19 töötajat, kes olid spetsialiseerunud järgmiselt:

dokumentidele juurdepääs:	5 AD- ja 8 AST-kategooria ametnikku
üldsuse teavitamine:	6 AST-kategooria ametnikku.

Üldsuse teavitamise üksus tegeleb isikute teabetaotlustega nõukogu peasekretariaadi hea haldustava eeskirja kohaselt². Üksus menetles 2007. aastal 8 322 teabenõuet üldsuselt, millest 7 252 oli saadetud elektronpostiga ja 1 070 kirja teel.

¹ Vaatlusperioodil korraldati kokku kolm koolituskursust (2007. aasta veebruaris, mais ja septembris); lisaks sellele korraldati 2007. aasta juunis ja oktoobris erisuunitlusega teabekoosolekuid läbipaistvusega tegeleva talituse töötajatele, nõukogu peasekretariaadi erinevate talituste asjaomastele liikmetele ning nõukogu ettevalmistusorganite liikmetele.

² Nõukogu peasekretäri / ühise välis- ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 25. juuni 2001. aasta otsus, mis käsitleb Euroopa Liidu Nõukogu peasekretariaadi ja selle töötajate üldsusega ametialase suhtlemise hea haldustava eeskirja, EÜT C 189, 5.7.2001, lk 1.

II. JUURDEPÄÄSUTAOTLUSTE ANALÜÜS

Esimeses etapis menetleb isikute taotlusi nõukogu dokumentidele juurdepääsuks nõukogu peasekretariaat. Juhul, kui nõukogu peasekretariaat keeldub osaliselt või täielikult juurdepääsu võimaldamisest, võib taotleja esitada kordustaotluse palvega asjaomane otsus uuesti läbi vaadata. Kui kordustaotlus lükatakse osaliselt või täielikult tagasi, võib taotleja esitada kaebuse Euroopa ombudsmanile ja/või algatada kohtumenetluse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtus.

Käesoleva aruande lisas esitatakse üldsuse juurdepääsu nõukogu dokumentidele käsitlev statistika viie viimase aasta kohta (2003–2007).

Vaatluseperioodil sai nõukogu üldsuselt 1 964 taotlust juurdepääsuks kokku 7 809 dokumendile. Täielikult või osaliselt avalikustati 2007. aastal 6 138 dokumenti (esialgse või kordustaotluse alusel).

Nagu nõukogu dokumentide avaliku Interneti registri kasutamise statistika näitab, on Interneti registrist saanud oluline otsinguvahend isikutele, kes soovivad tähelepanelikult jälgida Euroopa Liidu tegemisi. Seda kinnitab külastuste hulk, mis on kasvanud peaaegu 21% (see arv on viie aasta jooksul pidevalt kasvanud).

Taotlejate elukutsed ja geograafiline paiknemine

Esialgseid taotlusi esitasid peamiselt üliõpilased ja teadustöötajad (40%). Samuti olid sotsiaalsetes ja kutsealastes kategooriates oluliselt esindatud juristid (8,8%), kaubandus, tööstus ja survegrupid (14,2%). Kuna taotlejad ei pea oma isikut avaldama või esitama – tavaliselt elektronpostiga saadetud – taotluse põhjust, on märkimisväärse osa (13,2%) taotlejate elukutse teadmata. Ka enamuse kordustaotluste esitajateks olid üliõpilased ja teadustöötajad (56,2%).

Kuigi ajakirjanikud esitasid 2007. aastal 18,7% kordustaotlustest, siis esialgseid taotlusi esitas kõnealune taotlejate kategooria vaid 2,9%. Seda peamiselt seetõttu, et institutsioonide dokumentide avalikud registrid on ajakirjandusele ainult üheks mitmest võimalikust teabeallikast. Lisaks on enamus ajakirjanikke huvitatud peamiselt viimastest uudistest. Seetõttu pole üllatav, et ajakirjanike esitatud vähesed juurdepääsutaotlused olid peamiselt seotud uuriva ajakirjandusega ja seega sarnased teadlaste esitatud taotlustele.

Taotlejate geograafilise paiknemise järgi esitati enamuse esialgseid taotlusi Belgiast (26,4%), Saksamaalt (16%) ja Ühendkuningriigist (9,5%). Väljastpoolt ELi saabunud avaldused moodustasid 8% kõigist avaldustest. Kordustaotlusi esitati peamiselt Belgiast (37,5%) ja Ühendkuningriigist (25%)¹.

Belgiast pärit esialgsete ja kordustaotluste suhtelist suurt arvu võib seletada tõsiasjaga, et mitmete rahvusvaheliste äriühingute ja õigusbüroode, samuti mitmete Euroopa tasemel erinevaid majandus- ja tööstussektoreid esindavate assotsiatsioonide peakorterid asuvad Brüsselis.

Taotlustega hõlmatud valdkonnad

Taotlustega hõlmatud valdkondadest tuntuimad justitiis- ja siseküsimuste vastu (26,7%)². Sellele järgnesid kahanevas järjekorras taotlused välissuheteid ning ühist välis- ja julgeolekupoliitikat (18,1%), keskkonda (8,2%), põllumajandust ja kalandust (6,8%) ning kaitset ja sõjalisi küsimusi (6%) käsitlevatele dokumentidele juurdepääsuks.

Kui taotlejate huvi justitiis- ja siseküsimuste (26,7% taotlustest 2007. aastal ja 24,5% 2006. aastal) vastu jäi küllaltki stabiilseks, siis ühise välis- ja julgeolekupoliitika (18,1% taotlustest 2007. aastal ja 14,3% aastal 2006) ning Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikaga (6% taotlustest 2007. aastal ja 2,4% aastal 2006) seotud taotluste arv on märkimisväärselt suurenenud³.

Tuleb siiski märkida, et kui õigusloomega seotud nn klassikalisi dokumente, nt siseturuga seonduvaid dokumente käsitlevate juurdepääsutaotluste arv on uuesti vähenenud, jõudes 2007. aastal 2,9%ni (16,3% aastal 2003 ja 14,2% aastal 2004), siis see ei tähenda tingimata üldsuse huvi puudumist kõnealuse valdkonna vastu, vaid pigem seda, et suur hulk õigusloomega seotud dokumente on tehtud kättesaadavaks nõukogu avaliku dokumendiregistri kaudu vahetult nende ringlusse laskmisel. 2007. aastal lasti avalike dokumentidena niiviisi ringlusse kokku 108 343 dokumenti (67,2% aasta jooksul koostatud ja registrisse kantud 161 121 dokumendist).

¹ 2006. aastal esitati enamik kordustaotlusi Ühendkuningriigist (22,9%), Saksamaalt (22,8%) ja Belgiast (17,1%).

² See arv on viimase kolme aasta jooksul pidevalt suurenenud, 20,1%lt aastal 2004 22,5%ni aastal 2005 ja 24,5%lt aastal 2006 26,8%ni aastal 2007.

³ Dokumentidest, mis avaldati täielikult pärast juurdepääsutaotluse esitamist, oli 24,8% seotud justitiis- ja siseküsimustega, 18,6% ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga ja 10,5% Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikaga. Kõigist täielikult või osaliselt avaldatud dokumentidest oli 26,4% seotud justitiis- ja siseküsimustega, 18,4% ühise välis- ja julgeolekupoliitikaga ja 9,6% Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikaga.

Läbivaadatud dokumentide ja juurdepääsu keelavate otsuste arv

Peasekretariaat vaatas vaatlusperioodil läbi 7 809 dokumenti, millest esialgsel etapil avalikustati 6 123 (peasekretariaadi vastus nõukogu nimel). 30 dokumendi suhtes esitati 18 kordustaotlust, mille tulemusel otsustas nõukogu avalikustada veel 15 dokumenti (6 täielikult ja 9 osaliselt).

Seega ei antud vaatlusperioodil taotletud 7 809 dokumendist juurdepääsu 1 671 dokumendile (esialgsed ja kordustaotlused kokku), mis tähendab juurdepääsu 66,7%le dokumentidest (taotletud ja täielikult avalikustatud dokumendid) või 78,9%le dokumentidest, kui võtta arvesse ka osalise juurdepääsuga dokumendid.

III. ERANDITE KOHALDAMINE JUURDEPÄÄSUÕIGUSE SUHTES

Keeldumise põhjused

Esialgsete taotluste puhul oli keeldumise põhjuseks kõige sagedamini otsustamisprotsessi kaitsmine, mis moodustas peaaegu kaks viiendikku keeldumistest (38%), järgnes avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega (15,1%), avaliku julgeolekuga (13,3%) ning kaitse- ja sõjaliste küsimustega (2,3%). 30,2% juhtudest tugines keeldumine mitmetele põhjustele: avaliku huvi kaitse seoses avaliku julgeolekuga oli sageli esitatud koos avaliku huvi kaitsega seoses rahvusvaheliste suhetega (20,4%), samas kui institutsiooni otsustamisprotsessi kaitsele osutati regulaarselt koos avaliku huvi kaitsega seoses rahvusvaheliste suhetega, sealhulgas kaubanduslääbirääkimised, laienemine jne (5,4%).

Kordustaotluste puhul esitati 2007. aastal keeldumise põhjuseks avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega 20% keeldumiste puhul (2006. aastal 14%) ning avaliku huvi kaitse seoses avaliku julgeolekuga oli keeldumise põhjuseks 6,7% juhtudel (37,2% 2006. aastal). 33,3% juhtudest oli keeldumistel mitmeid erinevaid põhjusi, nagu avaliku huvi kaitse seoses avaliku julgeolekuga koos avaliku huvi kaitsega seoses rahvusvaheliste suhetega.

Õigusnõustamise erand

Kohtumenetluse ja õigusnõustamise kaitse (määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teises taandes sätestatud erand) esitati 2007. aastal esmasel taotlusel keeldumise põhjuseks kõigest 0,8% juhtudest (2% juhtudest aastal 2006). Seda põhjust ei esitatud nimetatud perioodil kordustaotluste puhul kordagi, samal ajal oli seda põhjusena esitatud 4,6% keeldumiste puhul 2006. aastal.

Kuigi nimetatud erand ei ole nõukogus kõige sagedamini kasutatav keeldumise põhjus, tuleks selle tähtsust siiski rõhutada institutsiooni töö nõuetekohase toimimise ja tõhususe tagamise seisukohalt¹.

¹ Tegelikult antakse dokumentidele, mis sisaldavad nõukogu õigustalituse arvamusi ja avaldusi nõukogu ja selle ettevalmistavate organite menetluste kohta, võimalusel osaline juurdepääs vastavalt määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõikele 6. Niiviisi avalikustatakse taotlejatele selliste dokumentide faktiline sisu, samas tagades õiguslike arvamuste konfidentsiaalsuse.

Mitmete aastate jooksul väljakujunenud kohtupraktika alusel¹ ja 2004. aastal esimese astme kohtu poolt Turco kohtuasjas² tehtud otsuse kinnitusel arvab nõukogu, et nõukogu sõltumatu nõustamine õigustalituse poolt võimaldab nõukogul tagada nõukogu õigusaktide kooskõla ühenduse õigusega ning jätkata teema õiguslikke aspekte käsitlevat arutelu. Kui nõukogu selle vahendi kaotaks, seaks see ohtu nõukogu töö tõhususe. Seetõttu on nõukogu juurdepääs erapooletule õigusnõustamisele kooskõlas üldiste huvidega.

¹ Vt sellega seoses esimese astme kohtu 3. märtsi 1998. aasta korraldust kohtuasjas T-610/97: Carlsen ja teised v. nõukogu, EKL 1998, lk II-485, punktid 45–47 ja esimese astme kohtu 8. novembri 2000. aasta otsust kohtuasjas T-44/97, Ghignone ja teised v. nõukogu, EKL 2000, lk II-1023, punktid 47–48. See kohtupraktika leidis äramärkimist kohtu 23. oktoobri 2002. aasta korralduses kohtuasjas C-445/00, Austria v. nõukogu, EKL 2002, lk I-8549, punkt 12.

² Vt esimese astme kohtu 23. novembri 2004. aasta otsust kohtuasjas T-84/03 Maurizio Turco v. nõukogu (seni avaldamata), punktid 62 jj). Nimetatud kohtuotsus on praegu edasi kaevatud (kohtuasjad C-39/05 P ja C-52/05 P).

IV. OLULISED ARENGUD

1. Üldsuse juurdepääsu dokumentidele käsitlev komisjoni roheline raamat

Kui komisjon otsustas 2005. aasta novembris käivitada nn Euroopa läbipaistvuse algatuse, sisaldas see Euroopa tasandil avatuse ja läbipaistvuse suurendamise meetmete hulgas ka määruse 1049/2001 läbivaatamist.

Pärast kõnealust otsust avaldas komisjon 18. aprillil 2007. aastal üldsuse juurdepääsu dokumentidele käsitleva roheline raamatu¹, milles ta tegi kokkuvõtte olemasolevatest üldsuse õigust juurdepääsuks dokumentidele käsitlevatest eeskirjadest ning nende rakendamisest, võttes nõuetekohaselt arvesse määrusega nr 1049/2001 seonduvat esimese astme kohtu väljakujunenud kohtupraktikat.

Komisjon pakkus rohelises raamatus välja mõned võimalused õigusloome parandamiseks, eelkõige seoses õigusloomeprotsessi läbipaistvusega, dokumentidele juurdepääsu ja keskkonnateabele juurdepääsu käsitlevate eeskirjade ühtlustamiseks ning selliste suuniste koostamiseks, mis võimaldaksid institutsioonidel kergemini saavutada tasakaalu läbipaistvuse põhimõtte ja isikuandmete kaitsmise vahel ja/või läbipaistvuse ning kaubanduslike ja majanduslike huvide kaitsmise vahel. Lisaks osutas komisjon mitmete praktilistele meetmetele, mille eesmärk on üldsusele ELi institutsioonide dokumentidele parema juurdepääsu võimaldamine.

Rohelise raamatu avaldamisega algatati lisaks avalik konsulteerimine määruse 1049/2001 läbivaatamiseks. Sel eesmärgil esitati roheline raamatu teises osas küsimustik, mille abil palus komisjon üldsuse arvamust Euroopa institutsioonide dokumentidele juurdepääsu taotlemise korra kohta ja kutsus kodanikke, sealhulgas kodanikuühiskonna esindajad, ettevõtjaid, riigiasutusi ja teisi Euroopa asjadest huvitatud organisatsioone üles hindama erinevaid rohelises raamatus esitatud võimalusi.

¹ KOM(2007) 185, 18. aprill 2007, roheline raamat: Üldsuse juurdepääs Euroopa Ühenduse institutsioonide valduses olevatele dokumentidele – ülevaade.

2. *Avalik konsulteerimine seoses määruse (EÜ) nr 1049/2001 läbivaatamisega*

Komisjon sai kuni 31. juulini 2007 kestnud konsulteerimisperioodi jooksul rohelise raamatu kohta kokku 81 arvamust kodanikuühiskonnalt (30), riigiasutustelt (25), ettevõtjatelt (14) ja kodanikelt (12). Konsulteerimise tulemustest tehti hiljem kokkuvõtte 2008. aasta jaanuaris avaldatud komisjoni talituste töödokumendis,¹ mis muuhulgas sisaldas järgmisi järeldusi:

- Valdav osa vastajatest eelistaksid, et institutsioonide avalikud registrid ja veebisaidid oleksid paremini ühtlustatud ja lihtsamini juurdepääsetavad.
- Läbipaistvuse põhimõtte ja isikuandmete kaitse ning/või läbipaistvuse ja äri- ja majandushuvide vahelise tasakaaluga seoses väitsid mitmed vastajad, eelkõige valitsusvälised organisatsioonid ja ajakirjanikud, et enam tuleks tähtsustada huvi avalikustamise vastu. Sellega seoses palus tööstus paremat kaitset äriteabele.
- Avalik-õiguslikud asutused ja kodanikud toetasid laialdaselt määruses (EÜ) 1049/2001 sätestatud, dokumentidele juurdepääsu käsitlevate eeskirjade võimalikku ühtlustamist määruses (EÜ) 1367/2006 (millega rakendatakse Århusi konventsiooni) toodud keskkonnainfo kättesaadavust käsitlevate sätetega. Keskkonnaalased valitsusvälised organisatsioonid tundsid seevastu muret selle üle, et kõnealune ühtlustamine võiks alandada läbipaistvusstandardeid keskkonna valdkonnas, kuna keemia- ja biotehnoloogiatööstuse arvates peaksid Århusi sätted jääma üldsuse juurdepääsu käsitlevate üldeeskirjadega võrreldes eriseaduseks.

Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettepaneku määruse 1049/2001 muutmise kohta 2008. aasta teise kvartali jooksul.

¹ Vt komisjoni talituste 16. jaanuari 2008. aasta töödokumenti SEC (2008) 29/2. Aruanne määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) läbivaatamist käsitleva avaliku arutelu tulemuste kohta.

3. *Institutsioonidevaheline komitee dokumentidele juurdepääsu valdkonnas*

Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 15 lõike 2 kohaselt loodi 2002. aastal institutsioonidevaheline komitee, et uurida häid tavasid, lahendada võimalikke probleeme ja arutada üldsusele dokumentidele juurdepääsu tagamise tulevasi arengusuundi.

Komitee viimasel poliitilise taseme kohtumisel 2. oktoobril 2007 toimus Euroopa Komisjoni suulise ettekande põhjal arvamustevahetus määruse (EÜ) nr 1049/2001 läbivaatamist käsitleva avaliku konsulteerimise tulemuste üle. Arutelu keskmes olid avaliku konsulteerimise peateemad ja vajadus suurendada kolme institutsiooni avalike registrite kasutajasõbralikkust, eelkõige ühise Internetiportaali loomise teel.

4. *Eesistujariigi aruanne üldise läbipaistvuspoliitika rakendamise kohta*¹

Euroopa Ülemkogu võttis 2006. aasta juunis vastu üldise läbipaistvuspoliitika², mille kõige tähtsamaks osaks on see, et kõik kaasotsustamismenetluse kohaselt vastuvõetavate õigusaktide üle toimuvad nõukogu arutelud on üldsusele avatud ning samuti korraldatakse regulaarselt avalikke mõttevahetusi liidu ja selle kodanike huvisid mõjutavate oluliste küsimuste üle³.

Eesistujariik esitas 2007. aasta detsembris nõukogule aruande, mis käsitleb üldise läbipaistvuspoliitika rakendamist ja sellest poliitikast nõukogu töö tõhususele tuleneva mõju hindamist⁴.

¹ Kuigi üldsuse juurdepääsu nõukogu otsustusprotsessile puudutav küsimus ei ole määrusega (EÜ) nr 1049/2001 ega EÜ asutamislepingu artikliga 255 hõlmatud, on käesoleva aruande raames kasulik anda ülevaade arengutest läbipaistvuse muudes valdkondades.

² Vt dokumenti 10633/06, lk 23 ja 24 ning nõukogu aastaaruannet dokumentidele juurdepääsu kohta – 2006, lk 17–18.

³ Sel eesmärgil on muudetud nõukogu kodukorra artiklit 8. Vt nõukogu 15. septembri 2006. aasta otsust 2006/683/EÜ, Euratom, millega võetakse vastu nõukogu kodukord, ELT L 285, 16.10.2006, lk 47. Pärast COREPERi vastavasisulist otsust kohaldati avalike arutelude ja mõttevahetuste korraldamist nõukogus artikli 8 muudetud versioonis sätestatud kujul alates 1. juulist 2006, st isegi enne muudetud kodukorra ametlikku vastuvõtmist üldasjade nõukogu poolt 15. septembril 2006.

⁴ Vt dokumente 15827/07 ja 15828/07.

Kuigi uutel läbipaistvust tagavatel meetmetel ei tundunud olevat negatiivset mõju nõukogu töö tõhususele¹, suurenes nende rakendamise tulemusena märkimisväärselt avalike mõttevahetuste ja arutelude arv². Lisaks on uus üldine läbipaistvuspoliitika aidanud laiendada juurdepääsu nõukogu dokumentidele, kuna nõukogu avalikel istungitel arutatavate päevakorrapunktidega seotud dokumendid tehakse nüüd automaatselt avalikuks ning need on Euroopa Liidu ametlikes keeltes kättesaadavad nõukogu veebisaidil³.

¹ Vt dokumenti 15828/07, lk 5.

² Aruande järelused põhinesid ajavahemikku 1. juuli 2006 – 31. oktoober 2007 käsitlevatel andmetel. Võrreldes eelmise nelja-aastase ajavahemikuga (1. juuli 2002 – 30. juuni. 2006), kui nõukogu otsustusprotsessile juurdepääsu suhtes kohaldati Sevilla Euroopa Ülemkogul kehtestatud põhimõtteid (nn Sevilla režiim), oli eriti märkimisväärne B-punktidenä arutatud õigusloomega seotud dokumentide arvu suurenemine. Avalikult arutati kokku 60% alates 1. juulist 2006 nõukogus B-punktidenä arutatud õigusloomega seotud dokumentidest, samas kui eelmisel ajavahemikul (juuli 2002 – juuni 2006) arutati kõnealustest punktidest avalikult vaid 21%. Lisaks peeti vaatlusalusel 16-kuulisel ajavahemikul kokku 70 avalikku mõttevahetust, sealhulgas 64 mõttevahetust Euroopa Liidu ja selle kodanike huviseid mõjutavate oluliste küsimuste üle, samas kui sellele eelneval nelja-aastasel vahemikul peeti ainult 33 sellist mõttevahetust.

³ Vt eelkõige nõukogu kodukorra II lisa artikli 11 lõiget 5, ELT L 285, 16.10.2006, lk 63–64.

V. EUROOPA OMBUDSMANILE ESITATUD KAEBUSED JA VÕETUD ÕIGUSLIKUD MEETMED

A. EUROOPA OMBUDSMANILE ESITATUD KAEBUSED

2006. aastal ei esitatud ühtegi kaebust, mis oleks käsitletud määruse nr1049/2001 kohaldamist nõukogu poolt. Käesoleva aruande järgmises jaos osutatakse lühidalt varasemale kaebusele, mis esitati 2006. aastal ja lõpetati 2007. aasta juunis.

8. veebruaril 2006 ombudsmanile esitatud kaebus 386/2006/BM

Kõnealune kaebus, mida analüüsiti juba nõukogu 2006. aasta aastaaruandes, on esitatud seoses nõukogu keeldumisega täieliku juurdepääsu andmisest dokumendile 15066/05, mille lisas on esitatud kokkuvõtte 23. novembril 2005. aastal Alicante toimunud Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) haldusnõukogu 30. koosolekul võetud otsustest ning apellatsiooninõukogu esimehe kohale kandideerivate isikute loetelu.

Kaebaja väitis ombudsmanile esitatud kaebuses, et nõukogu otsus mitte anda talle juurdepääsu Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsiooninõukogu esimehe valimisprotsessi tulemustele ei olnud põhjendatud ning nõudis juurdepääsu dokumendile, milles on näidatud tema nimi kõikjal, kus see võiks esineda ning, millest on kõrvaldatud vaid teiste lõplikku nimekirja kantud kandidaatide nimed.

Seejärel teavitas kaebaja ombudsmani oma valmisolekust nõustuda sellega, et kui nõukogu annab talle osalise juurdepääsu tema kohta käivat teavet sisaldavale dokumendile, oleks ta vastavalt määrusele 1049/2001 kohustatud andma sama osalise juurdepääsu ka kõigile teistele.

Sellega seoses konsulteeris nõukogu uuesti Siseturu Ühtlustamise Ametiga, et teha kindlaks, kas kaebaja poolt ombudsmanile antud täiendav teave võimaldaks nõukogul anda rohkem teavet, kuigi kaebus seda küsimust otsesõnu ei sisaldanud.

Pärast teistkordset konsulteerimist ning arvestades, et kaebaja tundus olevat eelkõige huvitatud sellest, kas tema ise oli üks kolmest dokumendis nimetatud kandidaadist ning kui palju hääli tema poolt anti, võis nõukogu kaebajat teavitada sellest, et teda ei olnud dokumendis nimetatud.

Ombudsman lõpetas juhtumi 21. juunil 2007, kuna tema arvates ei olnud kaebuse edasine uurimine enam vajalik.

B. ÕIGUSLIKUD MEETMED

Dokumentidele juurdepääsu eeskirjade kohaselt tehtud otsused

2007. aastal ei teinud ühenduse kohtud ühtegi otsust seoses juurdepääsuga nõukogu dokumentidele.

Euroopa Kohus tegi 1. veebruaril 2007 otsuse kohtuasjas C-266/05 (José María Sison v. nõukogu), mida analüüsiti üksikasjalikult juba eelmises dokumentidele juurdepääsu käsitlevas nõukogu aruandes ja millega lugeja võiks seetõttu tutvuda¹.

Kaks ülejäänud otsust kuupäevadega 25. aprill ja 27. november 2007 tegi esimese astme kohus kohtuasjas T-264/04 (WWF-EPO v. nõukogu) ja liidetud kohtuasjades T-3/00 ja T-337/04 (Pitsiorlas v. nõukogu ja EKP).

25. aprilli 2007. aasta otsus kohtuasjas T-264/04 (WWF-EPO v. nõukogu)

Kohtuasjas T-264/04 palus hageja *World Wide Fund for Nature European Policy Programme* (WWF-EPO) tühistada nõukogu 30. aprilli 2004. aasta otsuse, mis keelab juurdepääsu nõukogu dokumentidele, mis käsitlevad WTO raames peetavate mitmepoolsete jätkusuutliku arengu ja kaubavahetuse alaste läbirääkimiste seisu, ning artikli 133 komitee (asendusliikmed) 19. detsembri 2003. aasta koosoleku protokollile. WWF-EPO esitas oma hagi toetuseks kolm väidet:

Esiteks vaidlustas ta nõukogu otsuse, millega keelatakse juurdepääs komisjoni poolt artikli 133 komiteele esitatud teatisele, mis käsitleb keskkonda ja kaubandust puudutavate WTO läbirääkimiste hetkeseisu pärast WTO ministrite konverentsi 2003. aasta septembris Cancúnis. Hageja väitis sellega seoses, et nõukogu ei põhjendanud piisavalt komisjoni teatisele juurdepääsust keeldumist ja lisaks seda, et nõukogu oleks pidanud omavahel tasakaalu viima kodaniku juurdepääsuõiguse ja nõukogu huvi säilitada konfidentsiaalsus.

¹ Vt nõukogu aastaaruannet dokumentidele juurdepääsu kohta – 2006, lk 23–26.

Teiseks väitis hageja, et nõukogu on rikkunud määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 6 sätestatud reegleid, kuna teatise osalise avalikustamise võimalusi hinnates ei kohaldanud ta õigesti proportsionaalsuse põhimõtet.

Kolmandaks väitis hageja, et rikutud on määruse 1049/2001 artiklis 2 sätestatud reegleid, kuna:

- esiteks ei võimaldanud nõukogu juurdepääsu artikli 133 komitee 19. detsembri 2003. aasta koosoleku esimest päevakorrapunkti käsitlevale protokollile põhjusel, et seda ei eksisteeri;
- teiseks, protokollil puudumisel keeldus nõukogu andma edastamiseks sobilikus vormis teavet kõnealuse päevakorrapunkti all toimunud arutelu sisu kohta; ja
- kolmandaks keeldus nõukogu juurdepääsu andmisest komitee 19. detsembri 2003. aasta koosolekul osalejate koostatud protokollidele.

Esimese astme kohus lükkas oma otsuses nimetatud kolm väidet tagasi ja jättis hagi tervikuna rahuldamata.

Seega võttis esimese astme kohus oma 30. aprilli 2004. aasta otsuses seisukoha, et nõukogu on *piisavalt põhjendanud* oma keeldumist teatisele juurdepääsu andmisest ja teiseks *ei ole ta valesti tõlgendanud* dokumentidele üldsuse juurdepääsu piiravate, määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a kolmandas ja neljandas taandes sätestatud erandite kohaldamise tingimusi¹.

¹ Dokumentidele juurdepääsu käsitleva väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab kohtu kontroll institutsioonide nende otsuste õiguspärasuse osas, millega keelatakse juurdepääs dokumentidele määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis a ette nähtud *avalikke huve kaitsvate kohustuslike erandite alusel*, piirduma menetlusnormide järgimise ja põhjenduste esitamise kohustuse täitmise, asjaolude käsitlemise täpsuse ning samuti asjaolude hindamisel *ilmselgete vigade puudumise ja võimu kuritarvitamise* kontrollimisega. Kohus leidis, et kuna komisjoni teatise avalikustamine oleks võinud kahjustada suhteid teatises mainitud kolmandate riikidega ning piiranud ühenduse ja tema liikmesriikide manööverdamisruumi, mis on vajalik WTO läbirääkimiste lõpuleviimiseks, siis käesoleval juhul *ei teinud nõukogu ilmselget hindamisviga ja võttis õigesti seisukoha, et teatise avalikustamine toob seoses rahvusvaheliste suhete ja ühenduse finants-, raha- või majanduspoliitikaga kaasa avalike huvide kahjustamise ohu.*

Lisaks, kuna vaidlusaluste erandite puhul, mille suhtes kohaldatakse määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 1, *ei pidanud* nõukogu käesolevas asjas *omavahel tasakaalustama avalike huvide kaitset ja hageja huvi teatisega tutvuda*, siis hageja väidet, et tema huvi teatisega tutvuda ja nõukogu huvi seda talle mitte edastada on vaja tasakaalu viia, ei saanud seega arvesse võtta.

Seoses hageja teise väitega, millega ta sisuliselt väidab, et teatise osalise avalikustamise võimaluse hindamisel ei kohaldanud nõukogu õigesti proportsionaalsuse põhimõtet, leidis kohus, et nõukogu uuris seda võimalust põhjalikult, küsides selle kohta nõu ka komisjonilt vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikele 4¹.

Pidades silmas eespool osutatud WTO läbirääkimiste poliitiliselt tundlikku laadi, leidis kohus, et kogu teatise sisu tuli käsitada tundlikuna ja seega nõukogu ei kohaldanud vääralt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 6, kui ta keelas hageja osalise juurdepääsu teatisele.

Mis puudutab hageja kolmandat väidet, milles ta vaidlustab nõukogupoolse artikli 133 komitee (asendusliikmed) koosoleku protokollide mitteavaldamise ja väidab, et nimetatud protokollide puudumine muudab määruse nr 1049/2001 artikli 2 sisutühjaks, leidis esimese astme kohus, et ei ole alust arvata, et nõukogu tegutses meelevaldselt või ettearvatult, kui ta artikli 133 19. detsembri 2003. aasta koosoleku selle päevakorrapunkti kohta protokollid ei koostanud².

¹ Selle uurimise tulemusena jõudis nõukogu järeldusele, et osaline avalikustamine määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 6 alusel ei ole võimalik, kuna määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 1 sätestatud erandid on kohaldatavad komisjoni teatisele tervikuna.

² Kohus märkis, et järgimaks määruse nr 1049/2001 aluseks olevat läbipaistvuse nõuet peavad asjaomased institutsioonid võimaluse korral ning mittediskrimineerivalt ja ettearvataval viisil koostama ja säilitama oma tegevust puudutavaid dokumente.

Käesoleval juhul selgitavad 19. detsembri 2003. aasta koosoleku kõnealuse päevakorrapunkti puhtalt informatiivne iseloom ja asjaolu, et selles osas ei võetud mingeid rakendusmeetmeid, seda, miks ei peetud protokollid koostamist vajalikuks ja miks seda punkti ei käsitletud kokkuvõtlikus dokumendis ega muus artikli 133 komitee hilisemas dokumendis. Seega ei saa järeldada, et nõukogu rikkus määruses nr 1049/2001 sätestatud hageja õigust dokumentidega tutvuda, kui ta väitis, et sellist protokollid ei ole kõnealuse päevakorrapunkti kohta olemas.

Seoses nõukogu keeldumisega anda protokollil puudumisel hagejale edastamiseks sobilikus vormis teavet 19. detsembri 2003. aasta koosoleku eespool nimetatud päevakorrapunkti all toimunud arutelu sisu kohta, märkis kohus, et määrust nr 1049/2001 kohaldatakse vastavalt selle artikli 2 lõikele 3 üksnes kõigi institutsiooni käsutuses olevate dokumentide suhtes, see tähendab institutsiooni koostatud ja talle saadetud ning tema valduses olevate dokumentide suhtes. Sellest tulenevalt ei rikkunud nõukogu määruses nr 1049/2001 sätestatud hageja õigust tutvuda dokumentidega, kui ta keeldus andmast hagejale teavet 19. detsembri 2003. aasta nõupidamise esimese päevakorrapunkti all toimunud arutelu sisu kohta, kuna puudus teave sellise dokumendi vormis, mida oleks saanud edastada.

Mis puudutab nõukogu otsust keelata juurdepääs 19. detsembri 2003. aasta koosolekul osalenud komisjoni ja liikmesriikide delegatsioonide protokollidele, märkis kohus, et hageja ei taotlenud kordustaotluse esitamisel nõukogult juurdepääsu sellistele asutusesisestele protokollidele ja hageja väited seoses juurdepääsuga neile protokollidele ei ole seetõttu vastuvõetavad. Lisaks isegi siis, kui hageja oleks taotlenud juurdepääsu komisjoni ja liikmesriikide delegatsioonide asutusesisestele protokollidele, ei oleks nõukogu saanud kõnealuseid protokolle määruse nr 1049/2001 artikli 2 lõike 3 alusel edastada, kuna neid ei olnud nõukogule saadetud ega ka tema valduses.

27. novembri 2007. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-3/00 ja T-337/04 (Pitsiorlas v. nõukogu ja EKP)

Seoses esimese astme kohtu otsusega liidetud kohtuasjades T-3/00 ja T-337/04¹, tuleb meelde tuletada, et hageja taotles kõnealustes kohtuasjades nõukogu 30. juuli 1999. aasta otsuse ja Euroopa Keskpanga 8. novembri 1999. aasta otsuse tühistamist, millega keelati juurdepääs Basle/Nyborgi Euroopa rahasüsteemi tugevdamise lepingut käsitlevatele dokumentidele, ning talle kõnealuste keeldumistega tekitatud kahju hüvitamist EÜ asutamislepingu artikli 235 ja artikli 288 teise taande alusel.

Esimese astme kohus leidis oma 27. novembri 2007. aasta otsuses, et Euroopa Keskpank rikkus 8. novembri 1999. aasta otsusega oma kohustust keeldumist põhjendada, mistõttu tuleks keeldumise otsus tühistada. Kohus jättis siiski rahuldamata tühistamishagi nõukogu osas ja kahe ühenduse institutsiooni vastu esitatud kahju hüvitamise hagi.

¹ Juurdepääsutaotlus esitati ja see vaadati läbi otsuse 93/731 (EÜT L 340, 31.12.1993, lk 43) sätete alusel. Menetluse algetappe käsitleva lisateabe saamiseks vt nõukogu aastaaruannet dokumentidele juurdepääsu kohta – 2003, lk 34–35 ja 2004. aasta aruannet, lk 28–29.

Nõukogu märkis oma 30. juuli 1999. aasta otsuses, et taotletud dokument koostati keskpankade presidentide poolt ja seetõttu palus taotlejal saata oma taotlus otse dokumendi autorile vastavalt üldsuse juurdepääsu dokumentidele käsitleva otsuse 93/731/EÜ artikli 2 lõike 2 sätetele¹. Hageja väitis siiski, et nõukogu on rikkunud „üldsuse juurdepääsu dokumentidele puudutava ühenduse õiguse aluspõhimõtet” ning otsuse 93/731/EÜ artiklit 1 ja EÜ asutamislepingu artiklit 253 (põhjendamiskohustuse rikkumine).

Esimese astme kohus märkis oma otsuses, et nõukogu ei rikkunud oma otsusega ei juurdepääsuõigust, põhjendamiskohustust ega hea halduse ja õiguspärase ootuse põhimõtet: Kui juurdepääsutaotlusele vastavad dokumendid ei ole nõukogu valduses, nagu need ei olnud kõnesoleva juhtumi puhul, siis ei kohusta otsus 93/731 nõukogu otsima ja tuvastama vastavaid dokumente, nende autoreid ja valdajaid, et tagada teave dokumentidega tutvumist taotlenud isikule. Käesolevas asjas nõukogu siiski otsis juurdepääsutaotluses nimetatud dokumenti ehk presidentide komitee aruannet ja suutis selle ka tuvastada ning soovitas hagejal pöörduda Euroopa Keskpanka, kes on selle dokumendi valdaja.

Kohus jättis lõpuks rahuldamata nõukogu ja Euroopa Keskpanga vastu esitatud kahju hüvitamise hagi, märkides, et tegeliku ja kindla kahju esinemisega ning selle kahju ja kostjate väidetavalt õigusvastase tegevuse vahelise põhjusliku seosega seonduvad lepinguvälise vastutuse tekkimise tingimused ei ole täidetud.

¹ Kõnealune säte, mis sisaldab nn dokumendi koostaja eeskirja, on järgmine: „*Kui taotletud dokument oli koostatud füüsilise või juriidilise isiku, liikmesriigi, ühenduse muu institutsiooni või organi või muu siseriikliku või rahvusvahelise organi poolt, tuleb avaldus saata otse dokumendi autorile, mitte nõukogule.*” Koostaja eeskiri tunnustati kehtetuks 3. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) 1049/2001 jõustumisega, välja arvatud seoses kolmandate isikute dokumentidega, mis on küll institutsioonide valduses, kuid koostatud enne kõnealust kuupäeva. Lisateabe saamiseks kõnealuse teema kohta vt komisjoni aruannet määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) põhimõtete rakendamise kohta, KOM (2004) 45 lõplik, lk 7–8 ja lk 14.

VI. LÕPPMÄRKUSED

Nõukogu kogemus määruse nr 1049/2007 rakendamisel 2007. aastal rõhutab nõukogu avaliku registri tähtsust otsinguvahendina end ühenduse tasandil toimivate arengutega kursis hoida soovivale üldsusele.

Nagu käesoleva aruande esimeses osas märgitud, on vaatlusperioodil registri kasutajate arv kasvanud 22,4% ja külastuste arv 21% (2007. aastal 2 078 602 ning 2006. aastal 1 722 354 külastust); see oli külastuste arvu viies järjestikune iga-aastane tõus. Siinkohal tuleks rõhutada, et 67,2% 2007. aastal koostatud nõukogu dokumentidest – s.t 108 343 registris olevast 161 121 dokumendist – olid üldsusele otse kättesaadavad pärast nende ringlusse laskmist. Alates 1. veebruarist 2004 võib iga uue dokumendiga, millele nõukogu on andnud osalise juurdepääsu, tutvuda Interneti teel.

Seetõttu ei peaks tulema üllatusena, et juurdepääsutaotluste arv oli 2007. aastal mõnevõrra väiksem kui 2006. aastal, pidades silmas, et juurdepääsutaotlused nõukogu dokumentidele on peaaegu eranditult seotud dokumentidega, mis on registris loetletud, kuid ei ole selle kaudu otseselt kättesaadavad.

Nagu kinnitavad käesolevale aruandele lisatud statistilised andmed, on enam kui 50% 2007. aastal nõukogu dokumentidele esitatud juurdepääsutaotlustest seotud justiits- ja siseküsimuste ning välissuhete valdkonnaga – ühise välis- ja julgeolekupoliitika või sõjaliste küsimustega (Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika).

Salastatud dokumente (CONFIDENTIEL UE ja RESTREINT UE) oli asjaomaste dokumentide hulgas kokku 811 (ligikaudu 10% 2007. aastal registreeritud dokumentidest); selliste dokumentide sageli väga keeruline läbivaatamine tähendab lisatööd mitte ainult nõukogu töötajatele, kes saabunud taotlustega kohe tegelema hakkavad, vaid samuti mitmete asjakohaseid dokumente koostavate üksuste töötajatele, kes sageli peavad ise dokumendid määruse nr 1049/2001 alusel läbi vaatama.

Vaatamata läbivaadatavate toimikute järjest keerulisemale iseloomule saab nõukogu peasekretariaat sellest tuleneva üha suurema halduskoormusega hakkama, pidades kinni määruses (EÜ) nr 1049/2001 ette nähtud tähtaegadest. Näitena võib tuua esialgsete taotluste menetlemise aja, mis 2007. aastal oli keskmiselt 13 tööpäeva. Keskmise menetlemise aeg kordustaotluste korral, mis vaadatakse läbi informatsiooni töörühmas enne COREPERile ja nõukogule vastuvõtmiseks esitamist, oli 2007. aastal 28 tööpäeva võrreldes 24 tööpäevaga 2006. aastal.

Sellega seoses tuleks märkida ära informatsiooni töörühma panus kordustaotluste menetlemisse. Töörühm tuli 2007. aastal kokku 15 korral. Töörühma peamisteks ülesanneteks on läbi vaadata dokumendid, mille suhtes on esitatud kordustaotlus, ning samuti vaadata läbi ja viimistleda nimetatud taotluste vastuste kavandid, mis paljudel juhtudel hõlmavad keerulisi avaliku julgeoleku, kaitsepoliitiliste ja sõjaliste küsimuste või rahvusvaheliste suhetega seotud küsimusi.

Nõukogu dokumentidele juurdepääsu määr langes 2007. aastal 2006. aastaga võrreldes (78,9% 2007. aastal ja 87,7% 2006. aastal). Siin tuleb siiski arvestada, et suur hulk dokumente tehti nende ringlusse laskmisel avalikkusele registri kaudu otse kättesaadavaks.

Juurdepääsutaotluste menetlemise ja nõukogu dokumentide registri avaliku kasutamise analüüsid näitavad, et 2007. aastal saavutati jätkuvalt asutamislepingutes ja määruses nr 1049/2007 seatud eesmärgid.

STATISTIKA ÜLDSUSE JUURDEPÄÄSU KOHTA NÕUKOGU DOKUMENTIDELE**1. Määruse nr 1049/2001 alusel esitatud taotluste arv**

2003	2004	2005	2006	2007
2 830	2 160	2 100	2 224	1 964

2. Esialgsete taotlusega hõlmatud dokumentide arv

2003	2004	2005	2006	2007
12 565	12 907	9 457	11 353	7 809

3. Nõukogu peasekretariaadi poolt esialgses etapis avalikustatud dokumendid

2003	2004	2005	2006	2007
10 912	10 971	7 535	9 606	6 123 ¹
osaliselt/tervikuna 1.928 8.984	osaliselt/tervikuna 1.092 9.879	osaliselt/tervikuna 1.254 6.281	osaliselt/tervikuna 1.155 8.451	osaliselt/tervikuna 945 5.178

4. Kordustaotluste arv (kordustaotluse võib esitada, kui esialgne taotlus on tagasi lükatud)

2003	2004	2005	2006	2007
45	35	51	40	18

5. Kordustaotluste alusel nõukogu poolt läbivaadatud dokumentide arv + avalikustatud dokumentide arv

2003	2004	2005	2006	2007
162	198	253	142	30
64 osaliselt/tervikuna 42 22	113 osaliselt/tervikuna 36 77	130 osaliselt/tervikuna 60 70	99 osaliselt/tervikuna 53 46	15 osaliselt/tervikuna 9 6

6. Menetluseks tervikuna avalikustatud dokumentide määr ²

2003		2004		2005		2006		2007	
71,7%	87,4%	77%	85,7%	67,3%	81,2%	76,8%	87,7%	66,7%	78,9%

7. Avalikku registrisse kantud dokumentide arv + avalike / allalaaditavate dokumentide arv

2003		2004		2005		2006		2007	
448 236	257 052 (57,3%)	569 372	354 421 (62,2%)	691 410	454 473 (65,7%)	727 685	483 577 (66,4%)	1.010 217	724 338 (71,7%)

¹ Põhineb 7 775 läbivaadatud dokumendil.² Põhineb tervikuna (vasak veerg) või tervikuna + osaliselt (parem veerg) avalikustatud dokumentidel.

8. Taotlejate ametiprofiil (esialgsed taotlused)

		2003		2004		2005		2006		2007	
Kodaniku-ühiskond	Keskkonnaalane huvirühm	21,4%		21,8%		17,2%		0,9%	17,6%	0,8%	14,2%
	Teised huvirühmad							5,3%		4,7%	
	Tööstus/ärisektor							10,3%		7%	
	Valitsusvälised organisatsioonid							1,1%		1,7%	
Ajakirjanikud		2,1%		2,6%		2,3%		2,3%		2,9%	
Juristid		13%		10,7%		10,2%		9,1%		8,8%	
Akadeemilised ringkonnad	Teadusuuringud	24%	26,5%	25,5%	27,7%	31%	32,3%	32,2%	34,5%	38,2%	40%
	Raamatukogu	2,5%		2,2%		1,3%		2,3%		1,8%	
Avaliku võimu kandjad (mitte ELi institutsioonid, kolmandate riikide esindajad, jt)		8,4%		7,3%		6,2%		6,9%		6,1%	
Euroopa Parlamendi liikmed ja nende assistendid		2,3%		2,1%		2,4%		1,5%		1,3%	
Muud		9,3%		10,4%		12,6%		14,5%		13,3%	
Amet märkimata		17%		17,4%		16,8%		13,6%		13,2%	

9. Taotlejate ametiprofiil (kordustaotlused)

		2003		2004		2005		2006		2007	
Kodaniku- ühiskond	Keskkonnaalane huvirühm	7,9%		10,4%		9,4%		0%	8,6 %	0%	0%
	Teised huvirühmad							8,6%		0%	
	Tööstus/ärisektor							0%		0%	
	Valitsusvälised organisatsioonid							0%		0%	
Ajakirjanikud		5,3%		6,9%		6,3%		5,7%		18,7%	
Juristid		23,7%		17,2%		9,4%		11,4%		12,5%	
Akadeemilised ringkonnad	Teadusuuringud	34,2%	34,2 %	34,5%	34,5 %	28,1%	28,1 %	51,4%	54, 3%	50%	56,2 %
	Raamatukogu	0%		0%		0%		2,9%		6,2%	
Avaliku võimu kandjad (mitte ELi institutsioonid, kolmandate riikide esindajad, jt)		2,6%		0%		3,1%		0%		6,3%	
Euroopa Parlamendi liikmed ja nende assistendid		10,5%		10,4%		3,1%		0%		0%	
Muud		2,6%		10,3%		15,6%		11,4%		6,3%	
Amet märkimata		13,2%		10,3%		25%		8,6%		0%	

10. Taotlejate geograafiline paiknemine (esialgsed taotlused)

		2003	2004	2005	2006	2007
Belgia		24,7%	27,1%	27,5%	26,2%	26,4%
Bulgaaria		0,2%	0,1%	0,4%	0,6%	0,1%
Tšehhi Vabariik		0,5%	0,9%	0,9%	1%	1,4%
Taani		1,9%	1,7%	1,2%	1,3%	1,1%
Saksamaa		14,1%	14%	12,9%	15,5%	16%
Eesti		0,1%	0,1%	0,1%	0,4%	0%
Kreeka		0,9%	1%	1,2%	1,3%	1,3%
Hispaania		6,4%	4,8%	5,3%	5,7%	5%
Prantsusmaa		6,1%	6,7%	7,7%	8,1%	7,1%
Iirimaa		1,1%	0,8%	1%	0,9%	0,6%
Itaalia		5,2%	6,9%	6,9%	6,6%	6%
Küpros		0,3%	0,3%	0,1%	0,3%	0,3%
Läti		0%	0,1%	0,1%	0,2%	0%
Leedu		0,3%	0,3%	0,4%	0,4%	0,1%
Luksemburg		2%	0,8%	0,6%	0,7%	1%
Ungari		0,8%	0,6%	0,9%	0,5%	0,7%
Malta		0,2%	0,3%	0,2%	0,2%	0,3%
Madalmaad		4,9%	5,5%	7%	6%	5,8%
Austria		2%	1,7%	2%	1,6%	1,7%
Poola		1,5%	1,2%	1,4%	1,5%	1,5%
Portugal		1,5%	0,5%	1%	1,2%	0,9%
Rumeenia		0%	0,1%	0,2%	0,7%	1,1%
Sloveenia		0,4%	0,3%	0,2%	0,4%	0,4%
Slovakkia		0,2%	0,4%	0,3%	0,3%	0,3%
Soome		0,8%	0,4%	0,4%	0,5%	0,8%
Rootsi		1,3%	1,8%	1,8%	1,6%	1,8%
Ühendkuningriik		9,6%	8%	8%	7,9%	9,5%
Kolmandad riigid	Kandidaatriigid	0,3%	0,3%	1,3%	1,7%	1%
	Muud	5,1%	6,7%	6,7%	6,8%	7%
Määratlemata		7,9%	7,2%	3,2%	1,8%	0,8%

11. Taotlejate geograafiline paiknemine (kordustaotlused)

		2003	2004	2005	2006	2007
Belgia		26,3%	48,3%	28,1%	17,1%	37,5%
Bulgaaria		0%	0%	0%	0%	0%
Tšehhi Vabariik		0%	0%	0%	0%	6,3%
Taani		0%	3,5%	0%	0%	0%
Saksamaa		15,8%	3,5%	12,5%	22,8%	6,2%
Eesti		0%	0%	0%	0%	0%
Kreeka		0%	0%	0%	0%	0%
Hispaania		0%	3,4%	3,1%	0%	0%
Prantsusmaa		5,3%	0%	3,1%	5,7%	6,2%
Iirimaa		0%	0%	0%	0%	0%
Itaalia		0%	10,3%	9,4%	8,6%	6,2%
Küpros		0%	0%	3,1%	0%	0%
Läti		0%	0%	0%	0%	0%
Leedu		0%	0%	0%	0%	0%
Luksemburg		0%	0%	0%	0%	0%
Ungari		0%	0%	0%	2,9%	0%
Malta		0%	0%	0%	0%	0%
Madalmaad		29%	6,9%	9,4%	8,6%	6,3%
Austria		0%	0%	6,3%	0%	0%
Poola		2,6%	0%	0%	2,9%	0%
Portugal		0%	0%	0%	0%	0%
Rumeenia		0%	0%	0%	0%	0%
Sloveenia		0%	0%	0%	0%	0%
Slovakkia		0%	0%	0%	0%	6,3%
Soome		0%	0%	0%	0%	0%
Rootsi		0%	0%	3,1%	2,8%	0%
Ühendkuningriik		18,4%	20,7%	18,8%	22,9%	25%
Kolmandad riigid	Kandidaatriigid	0%	0%	0%	0%	0%
	Muud	2,6%	3,4%	3,1%	5,7%	0%
Määratlemata		0%	0%	0%	0%	0%

12. Sektor

	2003	2004	2005	2006	2007
Põllumajandus, kalandus	4,7%	4,6%	4,2%	5,9%	6,8%
Siseturg	16,3%	14,2%	6,2%	4,6%	2,9%
Teadusuuringud	0,1%	0,3%	0,3%	0,6%	0,4%
Kultuur	0,5%	0,2%	0,5%	1,1%	0,5%
Haridus/noored	0,8%	1,4%	0,7%	1,2%	1,1%
Tööstus	0,5%	0,4%	0,4%	0,3%	0,3%
Konkurentsivõime	0,2%	2,2%	5,3%	5,8%	1,1%
Energeetika	2,9%	1,4%	1,6%	1,1%	2,1%
Transport	4,4%	4,9%	5,3%	3,8%	3%
Keskkond	5,2%	6,8%	7,7%	6,6%	8,2%
Tervise- ja tarbijakaitse	4%	4,3%	3,1%	2,3%	2,1%
Majandus- ja rahanduspoliitika	9,1%	3,3%	2,9%	2,6%	2,2%
Maksu- ja rahandusküsimused	6%	3,2%	4,4%	2,5%	2,4%
Välissuhted – ÜVJP	9,1%	14,6%	12,8%	14,3%	18,1%
Kodanikukaitse	0%	0,3%	0,1%	0,1%	0,6%
Laienemine	2,4%	1,8%	2,2%	1,8%	1%
Kaitsepoliitilised ja sõjalised küsimused	0,7%	2,9%	2,5%	2,4%	6%
Arenguabi	0,2%	0,3%	0,7%	0,7%	0,2%
Regionaalpoliitika ning majanduslik ja sotsiaalne ühtekuuluvus	0,1%	0%	0,9%	1,2%	0,1%
Sotsiaalpoliitika	3,5%	2,7%	3%	2,9%	1,9%
Justiits- ja siseküsimused	22%	20,1%	22,5%	24,5%	26,7%
Õigusküsimused	1,6%	2,5%	3,5%	3,8%	3,5%
Institutsioonide tegevus	1,2%	1,5%	1,3%	1,7%	1,1%
Liidu rahastamine (eelarve, statuut)	1%	0,3%	0,2%	0,6%	0,2%
Läbipaistvus	0,8%	0,9%	0,3%	0,6%	0,3%
Üldpoliitilised küsimused	1,2%	1,7%	1%	1%	0,4%
Parlamentaarsed küsimused	1,1%	2,9%	5,4%	5,5%	5,4%
Muud	0%	0,3%	0,4%	0,4%	0,4%

13. Juurdepääsu andmisest keeldumise põhjused (nõukogu peasekretariaadi poolt esialgses etapis antud vastused)

	2003		2004		2005		2006		2007	
	#	%	#	%	#	%	#	%	#	%
Avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga	270	16%	440	21%	302	15,8%	253	17,1%	219	13,3%
Avalike huvide kaitse seoses kaitsepoliitiliste ja sõjaliste küsimustega	62	3,8%	218	11%	123	6,4%	67	4,5%	38	2,3%
Avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega	482	28,7%	330	16,2%	395	20,6%	182	12,3%	249	15,1%
Avalike huvide kaitse seoses ühenduse või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga	13	0,7%	21	1,1%	16	0,8%	1	0,1%	0	0%
Eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kaitse (isikuandmete kaitse)	5	0,3%	13	0,7%	4	0,2%	5	0,3%	4	0,2%
Füüsilise või juriidilise isiku ärihuvide, sealhulgas intellektuaalomandi kaitse	0	0%	1	0%	0	0%	0	0%	1	0,1%
Kohtumenetluse ja õigusnõustamise kaitse	185	10,9%	196	8,8%	34	1,8%	29	2%	14	0,8%
Kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitse	0	0%	0	0%	1	0%	4	0,3%	0	0%
Institutsiooni otsustamisprotsessi kaitse	547	31,2%	665	33,3%	925	48,3%	637	43,2%	627	38%
Mitmed põhjused koos või muud põhjused	141	8,4%	158	7,8%	116	6,1%	298	20,2%	498	30,2%
Dokument ei olnud nõukogu valduses / muu autor	0	0%	1	0,1%	0	0%	0	0%	0	0%

14. Juurdepääsu andmisest keeldumise põhjused (nõukogu peasekretariaadi vastused kordustaotlustele)

	2003		2004		2005		2006		2007	
	#	%	#	%	#	%	#	%	#	%
Avalike huvide kaitse seoses avaliku julgeolekuga	4	4%	24	27%	61	49,6%	16	37,2%	1	6,7%
Avalike huvide kaitse seoses kaitsepoliitiliste ja sõjaliste küsimustega	2	2%	22	25,9%	7	5,7%	7	16,3%	0	0%
Avalike huvide kaitse seoses rahvusvaheliste suhetega	61	61,6%	19	21,2%	25	20,3%	6	14%	3	20%
Avalike huvide kaitse seoses ühenduse või liikmesriigi finants-, raha- või majanduspoliitikaga	7	7,1%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Eraelu puutumatus ja isikupuutumatus kaitse (isikuandmete kaitse)	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Füüsilise või juriidilise isiku ärihuvide, sealhulgas intellektuaalomandi kaitse	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Kohtumenetluse ja õigusnõustamise kaitse	7	7,1%	4	4,7%	0	0%	2	4,6%	0	0%
Kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitse	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%
Institutsiooni otsustamisprotsessi kaitse	14	14,2%	10	11,8%	14	11,4%	3	7%	0	0%
Mitmed põhjused koos või muud põhjused	4	4%	8	9,4%	16	13%	9	20,9%	11	73,3%
Dokument ei olnud nõukogu valduses / muu autor	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%	0	0%

15. Keskmine tööpäevade arv, mis kulus taotlusele või Euroopa ombudsmanile esitatud kaebusele vastamiseks

	2003	2004	2005	2006	2007
Esialgsete taotluste korral	7 (2830 läbivaadatud taotlust)	9 (2160 läbivaadatud taotlust)	13 (2100 läbivaadatud taotlust)	14 (2224 läbivaadatud taotlust)	13 (1964 läbivaadatud taotlust)
Kordustaotluste korral ¹	23 (45 läbivaadatud taotlust)	24 (35 läbivaadatud taotlust)	26 (51 läbivaadatud taotlust)	24 (40 läbivaadatud taotlust)	28 (18 läbivaadatud taotlust)
Kaalutud keskmine (esialgne + kordusetapp)	7,25	9,24	13,31	14,17	13,14
Ombudsman ¹	46	36	38	57	

16 Määruse (EÜ) nr 1049/2001 artikli 7 lõike 3 ja artikli 8 lõike 2 alusel pikendatud tähtajaga taotluste arv

	2003	2004	2005	2006	2007
Esialgsed taotlused	134 taotlust 2 830 taotlusest, mis on 4,7% taotlustest	192 taotlust 2 160 taotlusest, mis on 8,8% taotlustest	327 taotlust 2 100 taotlusest, mis on 15,6% taotlustest	414 taotlust 2 224 taotlusest, mis on 18,6% taotlustest	386 taotlust 1 964 taotlusest, mis on 19,7% taotlustest
Kordustaotlused ¹	37 taotlust [45 taotlusest]	24 taotlust [35 taotlusest]	40 taotlust [51 taotlusest]	32 taotlust [40 taotlusest]	14 taotlust [18 taotlusest]

¹ Kordustaotlused ja kaebused Euroopa ombudsmanile vaatavad läbi nõukogu informatsiooni töörühm ja alaliste esindajate komitee (COREPER II). Vastused taotlejatele ja Euroopa ombudsmanile võtab vastu nõukogu.

Euroopa Liidu Nõukogu

Nõukogu aastaaruanne dokumentidele juurdepääsu kohta – 2007

2008 — 38 p. — 21 x 29,7 cm

ISBN 978-92-824-2314-1

ISSN 1830-4060

QC-AF-08-001-ET-C

